

Naziv originala:
Nora Roberts writing as J. D. Robb
NAKED IN DEATH

Copyright © by Nora Roberts 1995
Copyright © za srpsko izdanje Alnari d.o.o. 2007

ISBN 978-86-7710-309-5

Nora Roberts

piše kao

DŽ. D. ROB

STRAST u SMRTI

Prevela Sandra Čelap

alnari
PUBLISHING

Beograd, 2008.

Prolog je prošlost.

— Vilijam Šekspir

*Nasilje je američki proizvod isto
onoliko koliko i pita od trešanja.*

— Rap (Hubert Džerold) Braun

Prvo poglavlje

Probudila se u tmimi. Kroz šupljine zastora na prozoru se provlačio prvi nejasan nagoveštaj zore, oslikavajući senkama štrafte na krevet. Ličilo je na buđenje u zatvorskoj ćeliji.

Na trenutak je samo ležala tamo, drhteći, zarobljena, dok je san bledeo. Nakon deset godina u službi, Iv je i dalje imala snove.

Šest sati ranije, ona je ubila čoveka i posmatrala kako se smrt uvlači u njegove oči. Nije to bio prvi put da je primenila maksimalnu silu, niti prvi put da je sanjala. Naučila je da prihvati delo i posledice.

Ali nju je proganjalo dete. Dete koje nije stigla da spase. Dete čiji je vrisak odjekivao u snovima zajedno sa njenim vriskom.

Sva ta krv, pomislila je Iv, brišući rukama znoj sa lica. Tako mala devojčica, a da ima toliko krvi u sebi. I znala je da je od vitalnog značaja da to potisne.

Standardna procedura službe je podrazumevala da će provesti to jutro na testiranju. Svaki policajac čije pražnjenje oružja rezultira okončanjem nečijeg života obavezan je da prođe emotivno i psihijatrijsko ispitivanje pre vraćanja na dužnost. Iv je te testove smatrala blagom dosadom.

Pobediće ih, kao što ih je i ranije pobeđivala.

Kada se pridigla, uzglavlje je automatski prešlo na nisko podešavanje, osvetljavajući joj put ka kupatilu. Namrštila se na svoj odraz

u ogledalu. Oči su joj bile nadute od nedostatka sna, koža bleđa skoro kao kod leševa koje je poslala na obdukciju.

Umesto da time razbija glavu, ušla je pod tuš, zevajući.

„Daj mi sto jedan stepen, punom snagom“, rekla je i namestila se tako da je mlaz tuša pogodi pravo u lice.

Pustila je da je voda opari, sapunjajući se bezvoljno, dok je u mislima prelazila preko događaja od prethodne noći. Nije morala da se pojavi na testiranju do devet sati, te je nameravala da iskoristi naredna tri sata da se smiri i pusti da san potpuno iščezne.

Male sumnje i sitna kajanja često su uočavana i mogla su da znače drugu i intenzivniju rundu sa mašinama i buljavim tehničarima koji su njima upravljali.

Iv nije nameravala da bude skinuta sa ulice duže od dvadeset i četiri sata.

Nakon što je navukla ogrtač, ušla je u kuhinju i programirala automatskog kuvara za kafu, crnu; tost, blago pečen. Kroz prozor je mogla da čuje težak žamor vazdušnog saobraćaja koji prenosi ka poslu one koji rade rano, a kući one koji su radili do kasno. Odbrala je ovaj stan pre više godina zato što je bio na prometnom mestu i usred vazdušne putanje, a ona je volela tu buku i gužvu. Zevnula je još jednom i bacila pogled kroz prozor, prateći zveckavo putovanje ostarelog vazdušnog autobusa koji je prevezio radnike koji nisu bili te sreće da rade u gradu ili putem linkova od kuće.

Uključila je *New York Times* na svom monitoru i brzo pregledala naslove dok joj je lažni kofein jačao sistem. Automatski kuvar joj je ponovo prepekao tost, ali ga je ipak pojela uz nejasnu pomisao da se isprsi za zamenu aparata.

Mrštala se nad jednim člankom o masovnom vraćanju droida koker španijela kada je njen telelink počeo da svetli. Iv se prebacila na komunikacije i posmatrala kako se njen komandir pojavljuje na ekranu.

„Komandire.“

„Poručnice.“ Odsečno je klimnuo glavom i primetio njenu još mokru kosu i pospane oči. „Incident na Zapadnom Brodveju broj dvadeset sedam, osamnaesti sprat. Vi ste glavni.“

Iv je podigla obrvu. „Ja sam na testiranju. Osumnjičeni je uklonjen u 22:35.“

„Imamo prioritet“, rekao je bez ikakve promene u glasu. „Pokupite svoj oklop i oružje na putu ka mestu incidenta. Šifra Pet, poručnice.“

„Da, gospodine.“ Njegovo lice je sijalo čak i dok se udaljavala od ekrana. Šifra Pet je značila da će izveštavati direktno svom pretpostavljenom i da neće biti otvorenih izveštaja u okviru odeljenja, kao ni saradnje sa medijima.

U osnovi, to je značilo da je prepuštena sama sebi.

Brodvej je bio bučan i pun ljudi, žurka sa koje glasni gosti nikada ne odlaze. Ulični, pešački i vazdušni saobraćaj je bio očajan, zagušujući vazduh telima i vozilima. Ranije, kada je bila policajac u uniformi, pamtila ga je kao glavno mesto za olupine i slupane turiste koji su bili previše zauzeti buljenjem u predstvu da bi se sklonili s puta.

Čak i u ovo doba je bilo pare, koja se dizala iznad pokretnih i stacionarnih štandova sa hranom gde se nudilo sve, od pirinčanih rezanaca do hot-doga od soje, za gomile u pokretu. Morala je naglo da skrene da bi izbegla nestrpljivog prodavca na zadimljenom Glida grilu, a njegov podignuti srednji prst je shvatila kao nešto uobičajeno.

Iv se parkirala na nedozvoljenom mestu i, okrznuvši čoveka koji je smrdeo gore od boce piva koju je držao, zakoračila na trotoar. Prvo je osmotrila zgradu, pedeset spratova sjajnog metala koji su preseicali nebo poput noža sa drškom od betona. Pre nego što je došla do vrata, dva puta je dobila nepristojne ponude.

Nije bila iznenađena, s obzirom na to da je ovih pet blokova Brodveja od milošte nazvano „Korzo prostitutki“. Pokazala je značku policajcu u uniformi koji je čuvao ulaz.

„Poručnica Dalas.“

„Izvolite.“ Prevukao je svoj zvaničan kompjuterski pečat preko vrata da bi radoznale zadržao napolju, a zatim je poveo do grupe liftova. „Osamnaesti sprat“, rekao je kada su se vrata brzo zatvorila za njima.

„Dajte mi neke informacije.“ Iv je uključila svoj rekorder i čekala.

„Ja nisam bio prvi na mestu zločina, poručnice. Šta god da se gore dogodilo, ostalo je gore. Unutra je policajac u uniformi koji vas čeka. Imamo ubistvo i Šifru Pet u broju 1803.“

„Ko je prijavio?“

„Ja nemam tu informaciju.“

Kada su se vrata lifta otvorila, on je ostao u liftu. Iv je izašla i našla se sama u uskom hodniku. Sigurnosne kamere spustile su se ka njoj, a njeni koraci bili su skoro nečujni na ishabanoj površini tepiha dok se približavala broju 1803. Ignorišući pločicu za dlan, ona se najavila držeći svoju značku u nivou očiju kamere na mestu špijunke sve dok se vrata nisu otvorila.

„Dalas.“

„Fini.“ Osmehnula se, zadovoljna što vidi poznato lice. Rajan Fini je bio njen stari prijatelj i bivši partner, koji je ulicu zamenio kancelarijskim poslom i rukovodećom pozicijom u Odseku za elektronsku detekciju. „Znači, u današnje vreme šalju kompjuterske štrebere.“

„Hteli su nekog važnog i najboljeg.“ Njegove usne iskrivile su se na širokom, neurednom licu, ali su mu oči ostale ozbiljne. Bio je to mali, zdepasti čovek sa malim, punačkim šakama i kosom boje rđe. „Izgledaš slomljeno.“

„Gadna noć.“

„Tako sam i čuo.“ Ponudio joj je jedan od ušećerenih oraha iz kese koju je uvek nosio, proučavajući je i ocenjujući da li je dorasla onome što ju je čekalo u spavaćoj sobi iza njih.

Bila je mlada za svoj čin, jedva da je imala trideset godina, sa krupnim braon očima koje nikada nisu imale priliku da budu naivne.

Njena kosa boje srne bila je kratko podiššana, pre zbog lakoće održavanja nego zbog stila, ali je odgovala njenom trouglastom licu sa jagodicama ostrim poput žileta i malim udubljenjem na bradi.

Bila je visoka, dugih vitkih udova, sa tendencijom da izgleda mršavo, ali je Fini znao da su ispod te kožne jakne bili sami mišići. Štaviše, bili su tu i mozak i srce.

„Ovaj slučaj će biti osetljiv, Dalas.“

„To sam već shvatila. Ko je žrtva?“

„Šeron Deblas, unuka senatora Deblasa.“

Nijedno ime joj nije ništa značilo. „Politika nije moja oblast, Fini.“

„Gospodin iz Virdžinije, ekstremna desnica, generacijama bogataši. Unuka je skrenula levo pre nekoliko godina, preselila se u Njujork i postala ovlašćena pratilja.“

„Bila je kurva.“ Iv je bacila pogled po stanu. Bio je opremljen opsesivno moderno – staklo i tanki hrom, potpisani hologrami na zidovima, udubljeni bar jarkocrvene boje. Široki ekran za raspoloženje iza bara, na kom su se mešali i spajali oblici i boje hladnih pastela.

Uredna kao devica, pomislila je Iv, i hladna kao kurva. „I nije iznenađujuće, s obzirom na njen izbor nekretнина.“

„Ovo je osetljivo zbog politike. Žrtva je imala dvadeset četiri godine, belkinja, ženskog pola. Dočekalo ju je u krevetu.“

Iv je samo podigla obrvu. „Zvuči poetično, pošto je ovde dočekivala. Kako je umrla?“

„To je drugi problem. Hoću da sama vidiš.“

Dok su prelazili preko sobe, oboje su izvadili po mali sprej, naprskali ruke sa obe strane da bi zapečatili masnoću kože i otiske prstiju. Na vratima je Iv poprskala donove svojih čizama da bi ih impregnirala tako da ne pokupi bilo kakva vlakna, razbacane dlake ili kožu.

Iv je već bila oprezna. Pod normalnim okolnostima, na mestu ubistva već bi bila još dva istraživača, sa rekorderima za zvuk i slike. Narogušeni forenzičari čekali bi sa uobičajenim nestrpljenjem da počiste mesto zločina.

Činjenica da joj je samo Fini dodeljen za istragu značila je da će prilično morati da hodaju po jajima.

„Sigurnosne kamere u predvorju zgrade, liftu i hodnicima“, prokomentarisala je Iv.

„Već sam obeležio diskove.“ Fini je otvorio vrata spavaće sobe i pustio je da uđe prva.

Prizor nije bio lep. Smrt je retko bila mirno, religiozno iskustvo za Ivin mozak. Grozan kraj, indiferentno iskustvo za sveca i grešnika. Ali ovo je bilo šokantno, kao scena namerno postavljena da uvredi.

Krevet je bio ogroman, pokriven nečim što je delovalo kao posteljina od pravog satena boje zrele breskve. Mali, blago fokusirani reflektori bili su usmereni ka njegovom centru gde je gola žena bila postavljena u blago udubljenje plutajućeg madraca.

Madrac se kretao u opscenim elegantnim talasima, uz ritam programirane muzike koja je izvirala sa uzglavlja.

Još je bila lepa, kameleonskog lica sa slapovima vatrene crvene kose, smaragdnom očima koje su bezizražajno zurile u plafon pokriven ogledalima, dugim, mlečnim udovima koji su u glavi prizivali scene iz *Labudovog jezera* dok ih je pomeranje kreveta nežno ljuljalo.

Nisu bili umetnički raspoređeni, već nepristojno rašireni, tako da je mrtva žena činila konačan X, mrtav centar kreveta.

Imala je rupu na čelu, jednu na grudima i još jednu, koja je užasno zjapila između raširenih nogu. Krv je isprskala sjajne čaršave, skupljala se u baricama, kapala i ostavljala fleke.

Isprskala je lakirane zidove, poput smrtonosnih slika koje je nacrtalo neko zlo dete.

Toliko krvi bilo je retkost, a Iv je videla zaista previše krvi prethodne noći da bi ovu scenu prihvatila onako smireno kako bi volela.

Morala je da proguta pljuvačku, teško, i da se natera da blokira sliku malog deteta u svojoj glavi.

„Da li si snimio mesto zločina?“

„Aha.“

„Onda isključi tu prokletinju.“ Duboko je uzdahnula nakon što je Fini pronašao kontrolnu tablu koja je utišala muziku. Krevet je polagano prestajao da se kreće. „Rane“, promrmljala je Iv, približavajući se da ih pogleda. „Previše uredne za nož. Previše neuredne za laser.“ U glavi su joj se vratile slike – stari filmovi sa obuke, stari video zapisi, stara brutalnost.

„Pobogu, Fini, ovo liči na rane od metka.“

Fini je gurnuo ruku u džep i izvukao zapečaćenu kesu. „Ko god da je ovo uradio, ostavio je suvenir.“ Pružio je kesu Iv. „Antikvitet poput ovog sigurno vredi osam do deset hiljada u legalnoj kolekciji, dva puta više na crnom tržištu.“

Fascinirana, Iv je prevrtala zapečaćeni pištolj u rukama. „Težak je“, rekla je skoro za sebe. „Glomazan.“

„Kalibar trideset osam“, rekao joj je. „Prvi koji vidim van muzeja. Ovaj je *smit end veson*, desetka, plavi čelik.“ Gledao ga je uz određenu dozu naklonosti. „Pravi klasični komad, bio je standardno oružje policije sve do kasnih dvadesetih. Prestali su da ih prave oko dvadeset druge, dvadeset treće, kada je usvojen zakon o zabrani oružja.“

„Pravi si ekspert za istoriju.“ Što je davalo objašnjenje zašto je sa njom. „Izgleda kao nov.“ Pomirisala je kesu i uhvatila miris ulja i pallevine. „Neko se dobro brinuo o ovome. Čelik ispaljen u meso“, pomislila je za sebe dok je vraćala kesu Finiju. „Gadan način da se umre i prvi put da vidim ovako nešto za deset godina, koliko sam u službi.“

„Meni je drugi. Pre nekih petnaest godina, donji deo Ist Sajda, žurka koja je izmakla kontroli. Tip je ubio petoro ljudi sa dvadeset dvojkom pre nego što je shvatio da to nije igračka. Užasan nered.“

„Zabava i igre“, promrmljala je Iv. „Pročešljajmo kolekcionare da vidimo koliko njih možemo da lociramo a da poseduju ovakav komad. Možda je neko prijavio pljačku.“

„Možda.“

„Veća je verovatnoća da je stigao sa crnog tržišta.“ Iv je ponovo bacila pogled na telo. „Ako se bavila ovim poslom nekoliko godina,

trebalo bi da ima diskove, podatke o klijentima, zapise o trikovima.“ Namrštila se. „Uz Šifru Pet, moraću sama da idem od vrata do vrata. Ovo nije običan zločin iz strasti“, rekla je uz uzdah. „Ko god da je ovo uradio, namestio ga je. Antikvitetno oružje, same rane, skoro pravolinijski niz telo, osvetljenje, poza. Ko je prijavio, Fini?“

„Ubica.“ Sačekao je dok se njen pogled nije vratio ka njemu. „Odavde. Nazvao je stanicu. Vidiš kako je uređaj pored kreveta naciljan ka njenom licu? To je stiglo. Video, bez zvuka.“

„Pali se na privlačenje pažnje.“ Iv je ispuštala uzdah. „Pametno kopile, arogantan, prepotentan. Prvo je imao odnos sa njom. Klađim se u svoju značku. Zatim ustaje i radi ovo.“ Iv je podigla ruku devojke, ciljajući, brojeći dok ju je spuštala „Jedan, dva, tri.“

„To je bezosećajno“, promrmljao je Fini.

„On je bezosećajan. Zategao je posteljinu nakon toga. Vidiš kako je uredna? On je namešta, širi joj udove tako da niko ne sumnja kako je zarađivala za život. Radi to pažljivo, praktično mereći, tako da je ona savršeno nameštena. Centar kreveta, ruke i noge podjednako razdvojene. Ne isključuje okretanje kreveta zato što je to deo predstave. Ostavlja pištolj zato što hoće da znamo odmah da on nije običan čovek. On ima veliki ego. Ne želi da gubi vreme puštajući da telo nekada bude otkriveno. On to želi odmah. To momentalno zadovoljstvo.“

„Bila je ovlašćena i za muškarce i za žene“, istakao je Fini ali je Iv odmahнула glavom.

„To nije žena. Žena je ne bi ostavila tako da istovremeno izgleda i lepo i opsceno. Ne, ja mislim da nije žena. Hajde da vidimo šta možemo da pronađemo. Da li si već pregledao njen kompjuter?“

„Ne. Ovo je tvoj slučaj, Dalas. Ja sam ovlašćen samo da pomažem.“

„Vidi da li možeš da pristupiš fajlovima njenih klijenata.“ Iv je otišla do komode i počela pažljivo da pretražuje fioke.

Skup ukus, pomislila je Iv. Bilo je nekoliko odevnih predmeta od prave svile, takve vrste da joj nijedna simulacija nije mogla prići.

Flašica parfema na komodi je bila ekskluzivna i mirisala je, nakon brze probe, na skupi seks.

Sadržaj fioka je bio opsesivno uredan, veš precizno savijen, džemperu poređani po boji i materijalu. Orman je bio isti takav.

Očigledno je žrtva imala ljubavnu vezu sa odećom i ukus za najbolje i strašno je pazila na ono što je posedovala.

A umrla je gola.

„Vodila je detaljne podatke“, Fini je vikao. „Sve je ovde. Spisak njenih klijenata, sastanci – uključujući njen obavezan sistematski pregled jednom mesečno i nedeljne posete salonu lepote. Za prvo je koristila kliniku Trident, a za drugo salon Paradizo.“

„Oba mesta su vrhunska. Imam prijateljicu koja je štedela godinu dana samo da bi mogla da plati jednodnevni tretman u Paradizu. Ima nas svakakvih.“

„Sestra moje žene je bila tamo za svoju dvadesetpetogodišnjicu. Koštalo je skoro kao venčanje mog deteta. Opa, imamo njen lični adresar.“

„Dobro. Kopiraj sve, hoćeš, Fini?“ Na njegov tihi zvižduk, pogledala je preko svog ramena i ugledala mali džepni kompjuter sa zlatnim ivicama u njegovoj ruci. „Šta je bilo?“

„Imamo mnogo moćnih imena ovde. Politika, šou-biznis, lova, lova, lova. Interesantno, naša devojka ima Rorkijev privatni broj.“

„Kog Rorkija?“

„Samo Rorkija, koliko ja znam. Velika lova je u pitanju. Tip momka koji i govno pretvara u zlatne poluge svojim dodirom. Moraš da počneš da čitaš još nešto osim sportske strane, Dalasova.“

„Hej, čitam ja naslove. Da li si čuo za vraćanje koker španijela?“

„Rorki je uvek glavna vest“, rekao je Fini strpljivo. „On ima jednu od najboljih kolekcija umetničkih dela na svetu. Umetnički predmeti i antikviteti“, nastavio je, primećujući kada se Iv uključila i okrenula ka njemu. „On je ovlašćeni kolekcionar pištolja. Glasine kažu da zna i da ih koristi.“

„Posetiću ga.“

„Bićeš srećna ako prideš na kilometar od njega.“

„Osećam se nekako srećno.“ Iv je otišla do tela da bi zavukla ruke ispod čaršava.

„Taj čovek ima moćne prijatelje, Dalasova. Ne možeš sebi da priuštiš čak ni da šušneš o tome da je povezan sa ovim dok nemaš neki čvrst dokaz.“

„Fini, znaš da je greška što mi to kažeš.“ Ali samo što je počela da se osmehuje, njeni prsti su napipali nešto između hladnog tela i krvave posteljine. „Ima nešto ispod nje.“ Iv je pažljivo podigla rame i lagano zavukla prste.

„Papir“, izustila je. „Zapečaćen.“ Brisala je krvavu mrlju palcem na kom je bila zaštita, sve dok nije uspela da pročita šta piše na zaštitnom listu.

JEDNA OD ŠEST

„Izgleda kao da je ručno odštampano“, rekla je Finiju i podigla papir. „Naš dečko je više nego pametan, više nego arogantan. I nije završio.“

Iv je provela ostatak dana radeći ono što bi obično bilo dodeljeno početnicima. Lično je intervjuisala komšije žrtve, beležeći izjave, utiske.

Uspela je na brzinu da pojedje sendvič iz istog onog Glida grila u koji se umalo nije nedavno zakucala vozeći kroz grad. Nakon noći i jutra koje je preživela, teško da je mogla da krivi recepcionarku u Paradizu što ju je gledala kao da su je nedavno oljuštili sa trotoara.

Vodopadi su u ritmu poigrali među florom na recepciji najekskluzivnijeg salona u gradu. Sićušne šolje prave kafe i vitke čaše penušave vode ili šampanjca posluživane su onima koji su čekali na mekanim foteljama i sofama. Slušalice i diskovi modnih magazina bili su na raspolaganju posetiocima.

Recepcionarka je bila neverovatno prsata, pravi eksponat tehnika oblikovanja tela u salonu. Nosila je uzani, kratki komplet zaštitne crvene boje salona i neverovatnu gomilu kose boje slonovače, savijenu poput zmije.

Iv nije mogla biti više oduševljena.

„Žao mi je“, rekla je žena pažljivo podešenog glasa, oslobođena izraza lica kao kompjuter. „Radimo samo na zakazivanje.“

„U redu je.“ Iv se nasmejala i bilo joj je skoro žao što će joj ubiti samozadovoljstvo. Skoro. „Ovo bi trebalo da mi obezbedi termin.“ Pokazala je svoju značku. „Ko radi na Šeron Deblas?“

Užasnite oči recepcionarke bile su usmerene ka čekaonici. „Potrebe naših klijenata su strogo poverljive.“

„Kladim se da jesu.“ Ludo se zabavljajući, Iv se prijateljski naslonila na ugaoni šalter. „Mogu da pričam fino i tiho, ovako, tako da se razumemo – Denis?“ Spustila je pogled na diskretno ukrašen bedž na grudima žene. „Ili mogu da pričam glasnije, tako da svi čuju. Ako ti se prva ideja više sviđa, možeš da me povedeš do fine, tihe prostorije gde nećemo uznemiravati vaše klijente, a ti možeš da pošalješ operatora Šeron Deblas. Ili koji god termin da koristite.“

„Konsultant“, rekla je Denis tiho. „Ako biste pošli za mnom.“

„Biće mi zadovoljstvo.“

I bilo je.

Osim u filmovima ili spotovima, Iv nikada nije videla ništa tako luksuzno. Tepih je bio crveni jastuk u koji vaša stopala mogu oduševljeno da utonu. Kristalne kapi visile su sa plafona i rasipale svetlost. Vazduh je mirisao na cveće i negovana tela.

Možda nije mogla sebe da zamisli tamo, kako troši sate na mazanje kremama i uljem, na lupanje i oblikovanje, ali ako bi traćila toliko vremena na taštinu, svakako da bi bilo interesantno uraditi to pod ovako civilizovanim uslovima.

Recepcionarka ju je uvela u malu sobu sa hologramom letnje livade koji je dominirao na jednom zidu. Tih zvuk ptičje pesme i po-vetarca zaslađivao je vazduh.

„Ako biste sačekali ovde.“

„Nema problema.“ Iv je sačekala da se vrata zatvore, a zatim je, uz udah prepuštanja, sela na fotelju punu jastučića. Onog trenutka kada je sela, monitor pored nje se uključio i prijateljski nastrojeno, ponizno lice, koje je moglo biti samo lice droida, pojavilo se osmehujući se.

„Dobar dan. Dobro došli u Paradizo. Potrebe vaše lepote i vaša udobnost naši su jedini prioriteti. Da li biste želeli neko osveženje dok čekate vašeg ličnog konsultanta?“

„Svakako. Kafu, crnu kafu.“

„Naravno. Koju vrstu biste želeli? Pritisnite K na vašoj tastaturi da biste videli listu za izbor.“

Prigušujući kikotanje, Iv je pratila instrukcije. Provela je naredna dva minuta razmišljajući o opcijama, a zatim je suzila izbor na „Francusku rivijeru“ ili „Karipsku krem kafu“.

Pre nego što je uspela da odluči, vrata su se ponovo otvorila. Rezignirana, ustala je i suočila se sa strašilom obučenim do najsitnijih detalja.

Preko lila košulje i pantalona boje šljive, on je nosio otvoren, dugačak mantil Paradizo crvene boje. Njegova kosa, zalizana unazad od bolno tankog lica oslikavala je boju njegovih pantalona. Pružio je ruku ka Iv, nežno je stisnuo i zurio u nju nežnim srnećim očima.

„Užasno mi je žao, poručnice. Slomljen sam.“

„Želim neke informacije o Šeron Deblas.“ Iv je ponovo izvadila svoju značku i pokazala je.

„Da, ah, poručnica Dalas. Tako sam i mislio. Naravno, sigurno znate da su podaci o našim klijentima strogo poverljivi. Paradizo je poznat po diskreciji podjednako kao i po izuzetnosti.“

„A vi, naravno, sigurno znate da mogu da dobijem sudski nalog, gospodine...?“

„Oh, Sebastijan. Samo Sebastijan.“ Odmahnuo je tankom rukom na kojoj je svetlucalo prstenje. „Ja ne dovodim u pitanje vaš autoritet, poručnice. Ali ako možete da mi pomognete, koji su vaši motivi za ovu istragu?“

„Ja istražujem motive za ubistvo Deblasove.“ Sačekala je trenutak, proučavajući šok koji mu je udario u oči i odneo boju sa njegovog lica. „Osim toga, moji podaci su strogo poverljivi.“

„Ubistvo. Dragi bože, naša divna Šeron je mrtva? Mora da je u pitanju greška.“ Skoro da je skliznuo na stolicu, puštajući da mu glava padne unazad i da mu se oči zatvore. Kada mu je monitor ponudio osveženje, ponovo je odmahnuo rukom. Svetlost je blesnula sa njegovih optočenih prstiju. „Bože, da. Potreban mi je brendi, dušo. Veliku čašu *Trevalija*.“

Iv je sela pored njega i izvadila svoj rekorder. „Pričajte mi o Šeron.“

„Divno stvorenje. Fizički očaravajuća, naravno, ali je to bilo i nešto više.“ Njegov brendi je stigao u sobu na bešumnim automatskim kolicima. Sebastijan je zgrabio čašu i uzeo jedan veliki gutljaj. „Imala je savršen ukus, velikodušno srce, oštar um.“

Okrenuo je svoje smeđe oči ponovo ka Iv. „Video sam je pre samo dva dana.“

„Profesionalno?“

„Imala je redovan nedeljni tretman, poludnevni. Svake druge nedelje je dolazila na ceo dan.“ Povukao je svoj žučkasti šal boje putera i potapkao je oči. „Šeron je brinula o sebi, veoma je verovala u sopstvenu prezentaciju.“

„Što je bila vredna imovina u njenom poslu.“

„Prirodno. Ona je radila samo da se zabavi. Novac joj nije bio naročito potreban, sa njenim porodičnim poreklom. Ona je uživala u seksu.“

„Sa vama?“

Njegovo umetničko lice se iskrivilo, ružičaste usne zaokruglile na način koji je mogao izražavati durenje ili bol. „Bio sam njen konsultant, osoba od poverenja i njen prijatelj.“ Rekao je Sebastijan kruto i prebacio šal nehajnim pokretom preko svog levog ramena. „Bilo bi indiskretno i neprofesionalno da nas dvoje budemo seksualni partneri.“

„Dakle, nije vas privlačila, seksualno?“

„Bilo je nemoguće za bilo koga da ga ona ne privlači seksualno. Ona...“ Grandiozno je gestikulirao. „Odisala je seksom kao što

drugi mirišu na skup parfem. Bože.“ Uzeo je još jedan drhtavi gutljaj brendija. „Sve je to prošlost. Ne mogu da verujem. Mrtva. Ubijena.“ Uperio je pogled u Iv. „Rekli ste da je ubijena.“

„Tako je.“

„Taj kraj u kom je živela“, rekao je tužno. „Niko nije mogao da je nagovori da se preseli na prihvatljiviju lokaciju. Uživala je u životu na ivici i da time maše pred aristokratskim nosevima svoje porodice.“

„Ona i njena porodica nisu bili u dobrim odnosima?“

„Oh, definitivno. Ona je uživala u tome da ih šokira. Bila je tako slobodnog duha, a oni tako... obični.“ Rekao je to takvim tonom koji je ukazivao da je obično mnogo veći greh od samog ubistva. „Njen deda nastavlja da predlaže zakone koji bi prostituciju učinili ilegalnim poslom. Kao da prethodni vek nije dokazao da takve stvari moraju biti regulisane i zbog zdravlja i iz bezbednosnih razloga. On se takođe zalaže protiv regulative o reprodukciji, podešavanja polova, hemijskog balansiranja i zabrane oružja.“

Iv je načuljila uši. „Senator je protiv zabrane oružja?“

„Oružje mu je poput kućnog ljubimca. Šeron mi je ispričala da poseduje veliki broj gadnih antikviteta i da redovno priča o tom zastarelom pravu da se nosi oružje. Da je po njegovom, svi bismo se vratili u dvadeseti vek, ubijajući se na svakom ćošku.“

„Ubistva se i dalje dešavaju“, promrmljala je Iv. „Da li je ikada pominjala prijatelje ili klijente koji su možda bili nezadovoljni ili preterano agresivni?“

„Šeron je imala na desetine prijatelja. Privlačila je ljude oko sebe, kao...“ Tražio je odgovarajuću metaforu i ponovo upotrebio ivicu svog šala. „Kao egzotičan i mirisni cvet. A njeni klijenti, koliko ja znam, su svi bili oduševljeni njom. Pažljivo ih je skenirala. Svi njeni seksualni partneri su morali da ispune određene standarde. Izgled, inteligencija, poreklo i znanje. Kao što sam rekao, ona je uživala u seksu, u svim njegovim brojnim oblicima. Bila je... avanturista.“

To se poklapalo sa igračkama koje je Iv otkrila u stanu. Somotske lisice i bičevi, mirisna ulja i halucinogeni. Ponude na dva seta